

BOSNA I HERCEGOVINA
REPUBLIKA SRPSKA
VRHOVNI SUD REPUBLIKE SRPSKE
Broj: 13 0 U 003781 16 Uvp
Banja Luka, 31.01.2019. godine

Vrhovni sud Republike Srpske u vijeću sastavljenom od sudija Edine Čupeljić kao predsjednika vijeća, Smiljane Mrše i Strahinje Ćurkovića kao članova vijeća, uz sudjelovanje Mire Mačkić kao zapisničara, u upravnom sporu po tužbi Opštine D., zastupane po Pravobranilaštvu R S. Sjedište zamjenika u D1. (u daljem tekstu: tužiteljica), protiv akta broj ... od 24.6.2015. godine, tužene Uprave, u predmetu utvrđivanja ranijeg vlasničko-pravnog statusa, odlučujući o zahtjevu tužiteljice za vanredno preispitivanje presude Okružnog suda u Doboju broj 13 0 U 003781 15 U od 29.12.2015. godine, u sjednici vijeća održanoj 31.01.2019. godine, donio je

PRESUDU

Zahtjev se odbija.

Obrazloženje

Pobijanom presudom odbijena je tužba izjavljena protiv uvodno označenog akta tužene kojim je odbijena žalba tužiteljice izjavljena protiv rješenja P.J tužene u D. broj ... od 30.3.2015. godine, a kojim je utvrđeno da je sa danom 1.12.2006. godine kao danom stupanja na snagu Zakona o građevinskom zemljištu Republike Srpske („Službeni glasnik RS“ broj 112/06 u daljem tekstu ZGZ), po sili zakona prestalo državno vlasništvo na neizgrađenom gradskom građevinskom zemljištu u državnj svojnini upisnom u Pl. br. 2765/4. k.o. D. označenom sa k.č. br.1227/2. „Prvog maja“ njiva III klase površine 257. m2 suposjednika M. (M.1) K., S. (M.1) M. i S. (M.1) M.1 sa 1/3 dijela, (u daljem tekstu: zainteresovana lica).

Odbijanje tužbe sud je obrazložio razlozima da je tužena osporenim rješenjem pravilno odbila žalbu tužiteljice kao neosnovanu imajući u vidu utvrđene činjenice i provedene dokaze koji su navedeni u njegovom obrazloženju, zbog čega da je pravilan zaključak upravnih organa da su ispunjeni uslovi za primjenu člana 44. ZGZ za prestanak državnog vlasništva i uspostavljanje ranijeg vlasničko-pravnog statusa na predmetnom zemljištu.

Blagovremenim zahtjevom za vanredno preispitivanje te presude (u daljem tekstu: zahtjev), tužiteljica pobija njenu zakonitost zbog povrede zakona i povrede propisa o postupku koji je od uticaja na rješenje stvari. Ističe da predmetna nekretnina nije u valsnitvu zainteresovanih lica već da je u državnj svojnini sa pravom raspolaganja Opštine D., jer da se radi o zemljištu koje je preuzeto iz posjeda M.M1. pravnog prednika zainteresovanih lica, nosioca privremenog prava korišćenja; da iz zapisnika Opštinskog sekretarijata za prostorno uređenje i komunalne djelatnosti od 22.1.1990. godine proizlazi da imenovani predaje

Opštini D. navedenu nekretninu te da se slaže da se na osnovu tog zapisnika izvrši prenos u zemljišnim knjigama i u katastarskom operatu odnosno izvrši upis prava raspolaganja na Opštinu D.. Dodaje da je organ propustio da utvrdi ko su pravni sljednici ranijih suvlasnika predmetnih nekretnina, te u vezi s tim navede jasan i pravno valjan slijed pravnih sljednika utvrđenih suvlasnika, kao i da utvrdi da je tužiteljica nosilac prava raspolaganja na predmetnim nekretninama. Predložila je da se zahtjev uvaži i pobijana presuda preinači ili ukine.

U odgovoru na zahtjev tužena je ostala kod navoda datih u obrazloženju osporenog akta, te je predložila da se zahtjev odbije kao neosnovan.

U odgovoru na zahtjev zainteresovana lica su istakla da su neosnovani navodi tužiteljice jer da su u postupku na nesumnjiv način utvrđene činjenice koje su odlučne za pravilnu primjenu odredaba člana 44. ZGZ.

Razmotrivši zahtjev, pobijanu presudu, odgovore na zahtjev i cjelokupne spise predmetne upravne stvari i ovog upravnog spora na osnovu odredbe 39. Zakona o upravnim sporovima („Službeni glasnik RS“ broj 109/05 i 63/11 - u daljem tekstu: ZUS), ovaj sud je odlučio kao u izreci presude iz sljedećih razloga:

Kako proizlazi iz sadržaja upravnog spisa a što je navedeno u obrazloženju prvostepenog i osporenog akta u postupku koji je prethodio donošenju prvostepenog rješenja utvrđeno je da se predmetno zemljište nalazi u užem građevinskom rejonu u D. i da je steklo status gradskog građevinskog zemljišta u društvenoj, odnosno državnoj svojini na osnovu rješenja Narodnog odbora Opštine D., Srez. D.1, broj VL-... od 19.10.1959. godine. Tim rješenjem je utvrđeno da je sa danom 26.12.1958. godine kao danom stupanja na snagu Zakona o nacionalizaciji najamnih zgrada i građevinskog zemljišta, nacionalizovano i postalo društvena svojina predmetno zemljište na kojem su bile vlasnice na dan 25.12.1958. godine M. Đ. i F. Đ. iz D.; da je izvršena identifikacija tog zemljišta te da je utvrđeno da k.č. br.1227/2 novog premjera odgovara k.č. br 19/24 starog premjera kao i da da isto nije građevinski izgrađeno; da je uvidom u Pl. br.545/01 iz 1980. godine utvrđeno da su predmetne nepokretnosti bile u posjedu F. Đ. sa oznakom društvena svojina, a uvidom u Pl. br. 2765/01 iz 1988. godine utvrđeno je da su predmetne nepokretnosti bile u posjedu M. M.1 koji je to zemljište naslijedio od F. Đ. što je utvrđeno na osnovu prijave o promjeni na zemljištu od 21.11.1988. godine i zk. ul. 1804 iz 1988. godine, te da su pravosnažnim rješenjem Osnovnog suda u Derventi broj 0-218/03 od 12.2.2004. godine iza smrti M. M.1 zainteresovana lica proglašena nasljednicima na predmetnom zemljištu. Na taj način prvostepeni organ i tužena su obrazložili pravni slijed pravnih prednika zainteresovanih lica a tužiteljica drugim dokazima nije osporila takvo utvrđenje.

Na osnovu tako provedenog postupka utvrđene su činjenice odlučne za primjenu člana 44. ZGZ. koje tužiteljica argumentovano nije osporila. Okolnost da je predmetno zemljište pravni prednik zainteresovanih lica predao u posjed tužiteljici te da mu je eventualno isplaćena naknada za preuzeto zemljište ne utiče na drugačije rješenje predmetne upravne stvari s obzirom da članom 44. ZGZ niti bilo kojom drugom odredbom tog ili drugog zakona nije napravljena razlika između zemljišta za koje je isplaćena naknada i onog za koje takva naknada nije isplaćena, odnosno zemljišta koje je preuzeto iz posjeda ranijeg vlasnika /korisnika na njegov zahtjev ili po službenoj dužnosti. Ovakav stav je zauzeo Vrhovni sud Republike Srpske i u presudi broj 11 0 U 004887 12 Uvp od 6.2.2013. godine.

Nije sporno da postoji obaveza vraćanja revalizovanog iznosa isplaćene naknade o kojoj se odlučuje u posebnom postupku tako da tužiteljici preostaje da u posebnom postupku zahtijeva vraćanje isplaćene naknade ukoliko je ista isplaćena pravnom predniku zainteresovanih lica.

Iz iznijetih razloga po ocjeni ovog suda u pobijanoj presudi nisu ostvareni razlozi povrede iz odredbe člana 35. stav 2. ZUS, pa se zahtjev tužiteljice odbija na osnovu člana 40. stav 1. ZUS, jer nisu ostvareni razlozi iz člana 10. ZUS za poništenje osporenog akta.

Zapisničar
Mira Mačkić

Predsjednik vijeća
Edina Čupeljić

Tačnost otpravka ovjerava
Rukovodilac sudske pisarnice
Amila Podrašćić